

Diekast synes, som om Forholdet ikke skulde undersøges paa den angivne Maade; men naar man dernæst vil lægge Mærke til det sidste Stykke af Forslaget, hvor det hedder, at Afgjørelsen af det Forhold, der har bevirket Embedsmændens Afstedigelse, og som er beviist paa en af de anførte Maader, skal afgøres af den administrative Myndighed, saa ville de Herrer see, at Meningen er den, at hvis ikke Embedsmanden forlanger den judicielle Undersøgelse, saa bliver Finansministeren nødsaget til at forlange den, og det er det, der forekommer mig at være uheldigt. Vi mene, at en Embedsmands private Liv ikke bør komme frem til Undersøgelse for de ordinære Domstole, undtagen, hvis Embedsmanden selv forlanger det, men at han ogsaa, hvad Derisæt angaaer, bør kunne underkaste sig den administrative Domstols Kjendelse. Dette er i Grunden Hovedforskjellen mellem den høitagede Finansministers Forslag, og det Forslag, som et andet Medlem af Udvalget og jeg have tilladt os at stille. — Der staaer i det andet Stykke af vort Forslag nævnt „Forsømmelighed i Embedsgjerning“ som en Omstændighed, der skal kunne bevirke, at en Embedsmand fortaber Retten til Pension, eller rettere, at hans Pension bliver afgjort, ved særlig Lov. Vi have kun fremhævet dette, for at enhver Tvivl kunde undgaaes om, at ogsaa det Punkt bør medtages; vi have nemlig vel tænkt os, at ogsaa Forsømmelighed, uden udtrykkelig at være nævnt, kunde gaae ind under de „Forhold, som findes at maatte svække den for hans Embedsstilling nødvendige Agtelse og Tillid“, men der har dog været nogen Tvivl hos os i saa Henseende, og naar vi her særligt have fremhævet dette Tilfælde, er det altsaa for at gjøre det klart, at ogsaa Forsømmelighed kan bevirke Afstedigelse med de Følger, som ere angivne i Endringsforslaget. Naar det under Sagens 2den Behandling blev indvendt, at ikke enhver Forsømmelighed kunde have den Virkning, da er det jo ganske vist saa; men naar der i vort Endringsforslag staaer „Forsømmelighed i Embedsgjerningen eller andet utilbørligt Forhold“, saa fremgaaer det jo deraf, at Forsømmeligheden maa have været utilbørlig, og den maa derhos ifølge

Endringsforslaget have været saa stærk, at den har bevirket Afstedigelse, og da forekommer det os, at der er Grund til, at vedkommende Embedsmand ikke skal have Ret til Pension. — Der er ogsaa en anden Forskjel mellem den høitagede Finansministers Endringsforslag og vort Endringsforslag, idet nemlig den høitagede Finansministers Forslag siger, at den paagjældende Embedsmand „kun kan faae Pension ved særlig Lov“, medens der i vort Forslag staaer, at „hans Pension bestemmes ved særlig Lov“. Grundene, hvorfor det sidste Udtryk formeentlig bør foretrækkes, har allerede den ærede Ordfører udvilet, og jeg henholder mig i saa Henseende ganske til hans Udtalelser. Den høitagede Finansminister har i denne Retning stillet et Underendringsforslag til vort Endringsforslag, og jeg henstiller til det ærede Thing at vælge mellem disse to Affattelser. — Under 2den Behandling blev det gjort gjældende, at de samme Indvendinger, der kunde gjøres gjældende mod det da af den ærede Ordfører stillede Forslag, kunde ogsaa gjøres gjældende mod vort. De Indvendinger, som kunde gjøres mod den ærede Ordførers Forslag, og som gjøre, at vi ikke kunne tiltræde det, ere navnlig disse, at det derved lægges i Ministersens Haand at bestemme, hvorvidt Embedsmændens Forhold har været saa utilbørligt, at han ikke bør have fuld Pension, og det forekommer os at være noget uheldigt, at dette skal beroe paa den enkelte Ministers Skjøn. Vi troe, at der derved kan gjøres sig en personlig Opfattelse gjældende, som maaskee ikke altid vilde være fuldstændig retfærdig, og paa den anden Side kan det ogsaa let skee, at den paagjældende Minister vil krumpe sig ved at afgive en Erklæring om, at Embedsmændens Forhold har været et saadant, at det nedsetter hans Agtelse, hvilket let vil have til Følge, at mange Forhold, som burde gjøres til Gjenstand for nøiere Undersøgelse, gaae hen, fordi den paagjældende Minister ikke vil indlade sig paa denne ubehagelige Sag. Den ærede Ordfører sagde nu, at de samme Indvendinger kunde gjøres mod vort Forslag, idet det var en af Regjeringen udnævnt Domstol, der skulde be-